

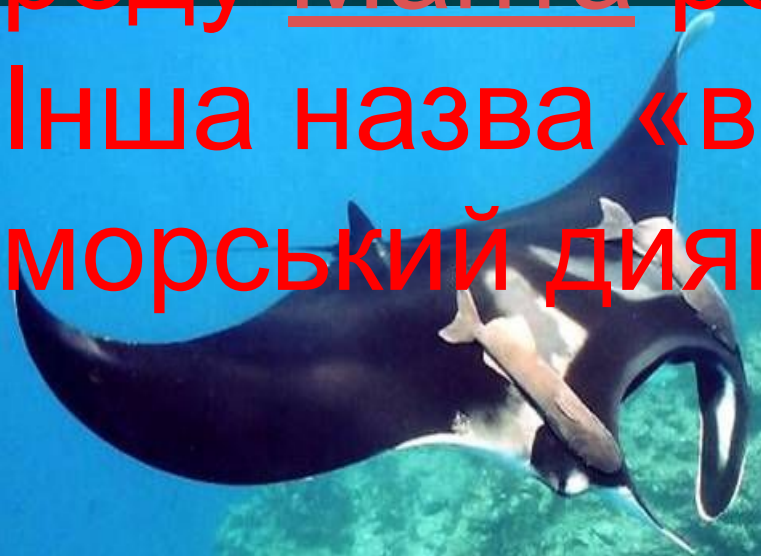
Скат Манта

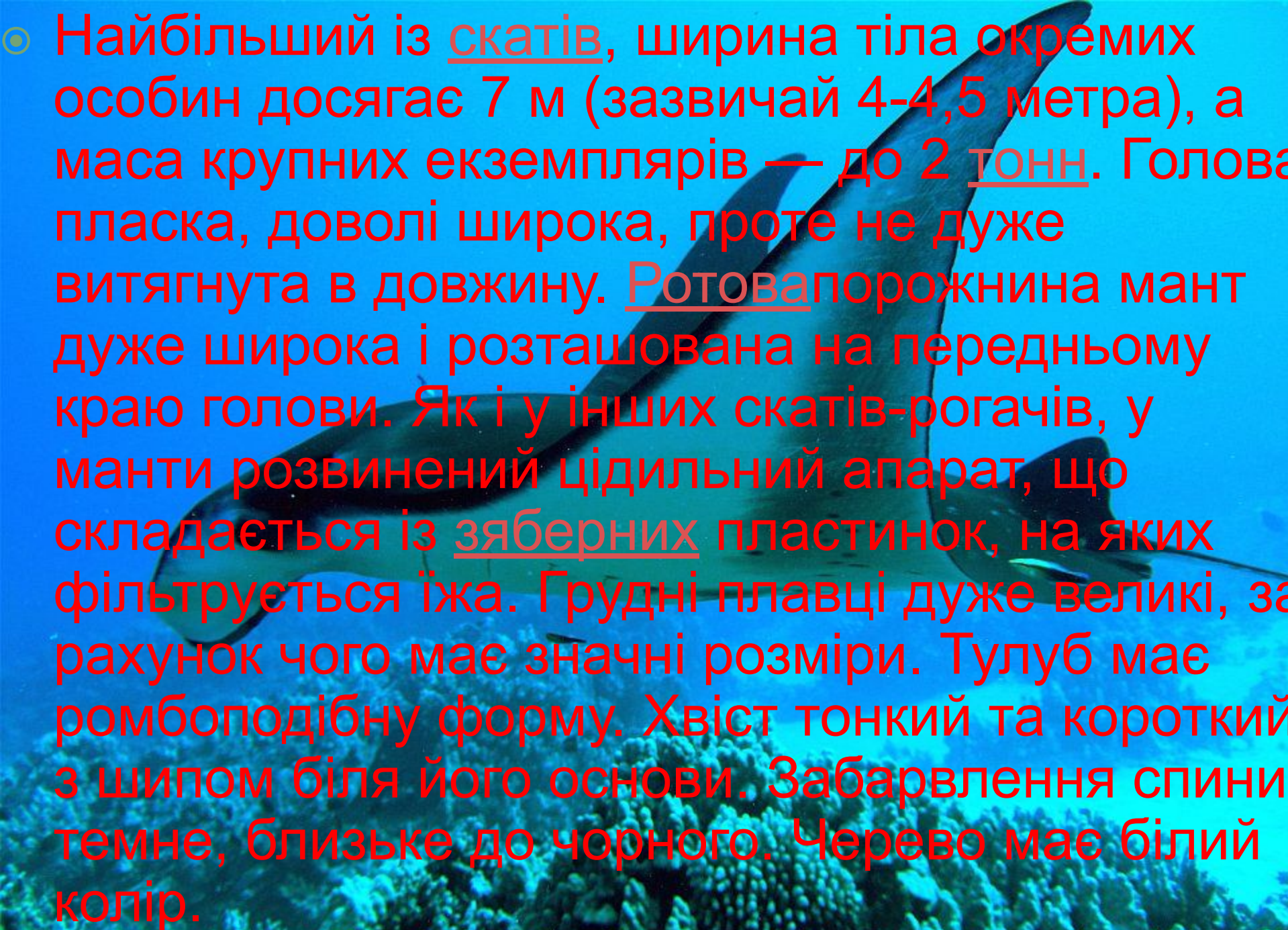

-
- Царство: Тварини (Metazoa)
 - Підцарство: Справжні багатоклітинні (Eumetazoa)
 - Тип: Хордові (Chordata)
 - Підтип: Черепні (Craniata)
 - Надклас: Щелепні (Gnathostomata)
 - Клас: Хрящові риби (Chondrichthyes)
 - Підклас: Пластинозяброві (Elasmobranchii)
 - Надряд: Скати (Batoidea)
 - Ряд: Орлякоподібні (Myliobatiformes)
 - Підряд: Орляковидні (Myliobatoidei)
 - Родина: Орлякові (Myliobatidae)
 - Підродина: Mobulinae
 - Рід: Манта (Manta) Bancroft, 1829
 - Вид: Манта

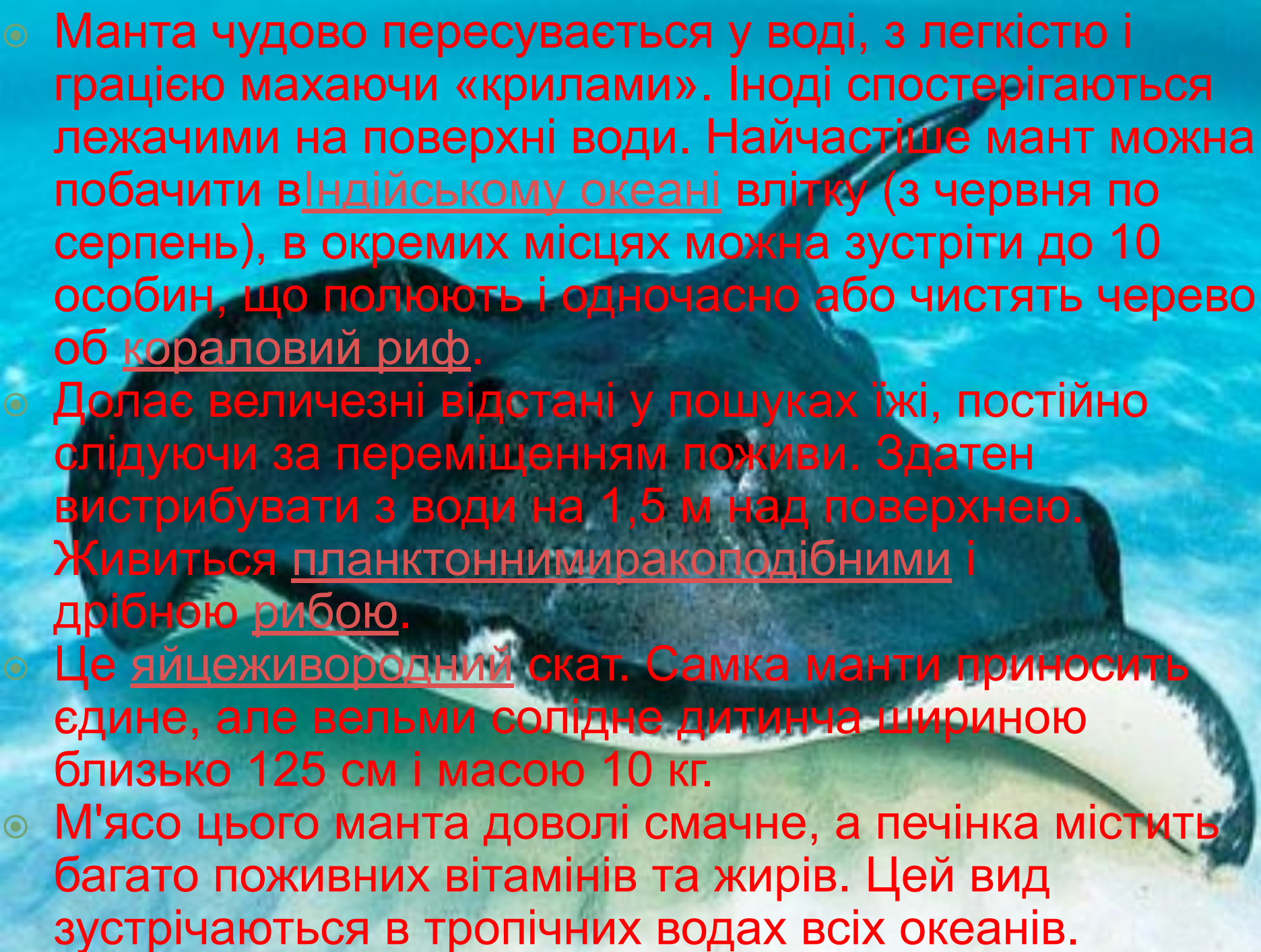

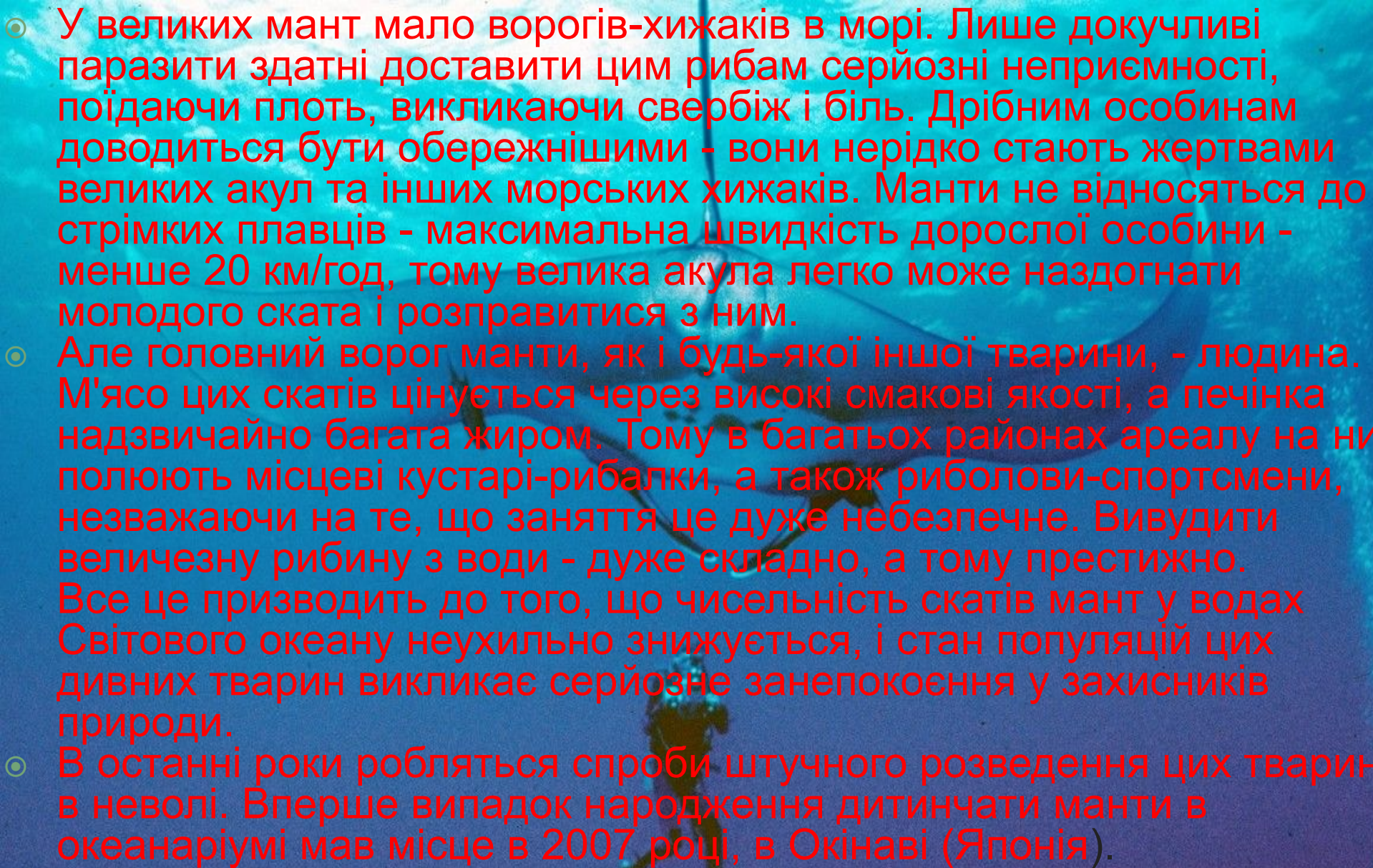
◎ Манта (*Manta birostris*) — скат з роду Манта родини Орлякові. Інша назва «велетенський морський диявол».

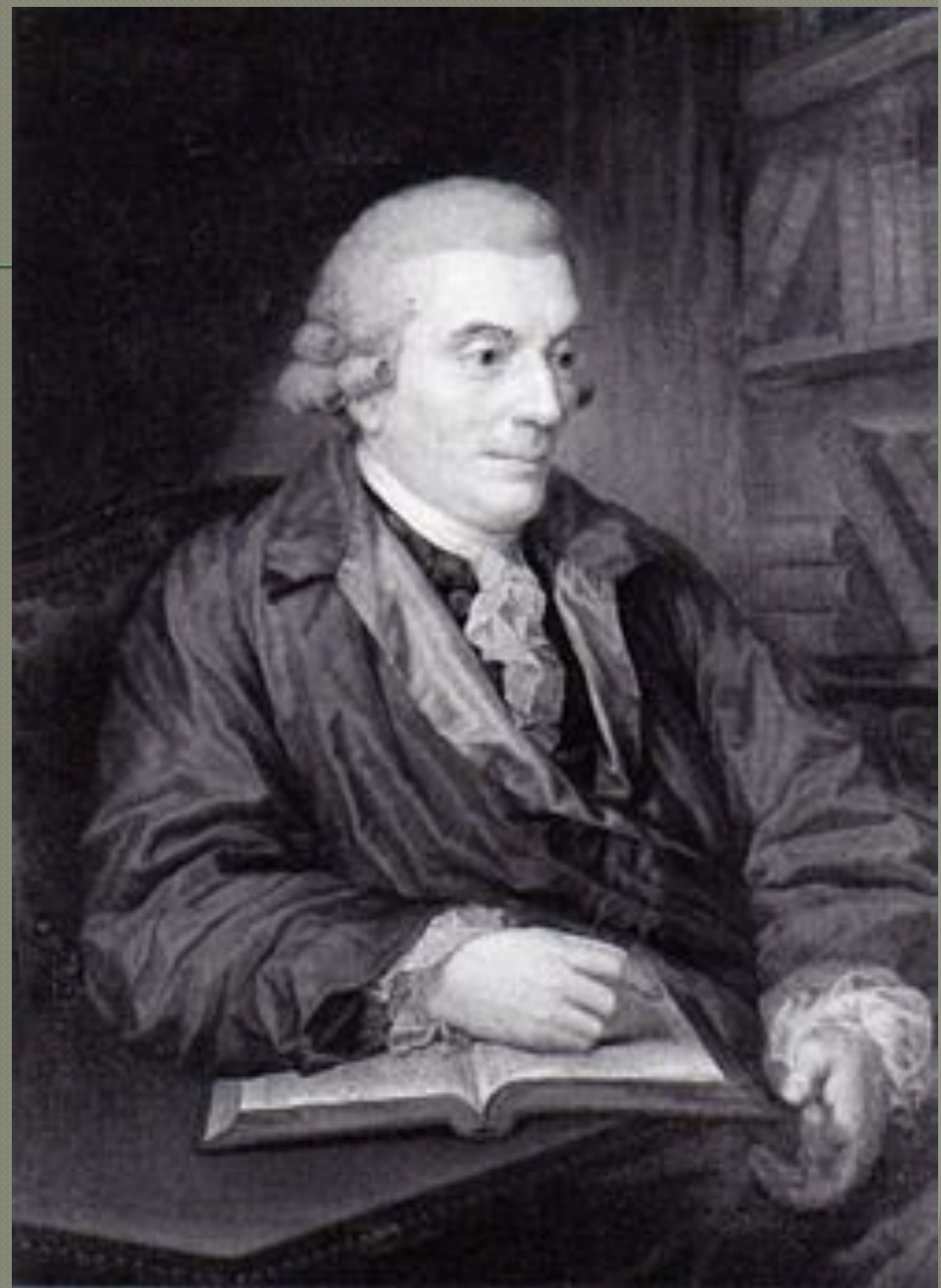
A large shark, likely a hammerhead shark, is shown swimming underwater. The shark is dark-colored with a lighter underbelly. It is positioned in the upper half of the frame, swimming towards the right. Below the shark, a vibrant coral reef is visible, with various types of coral in shades of blue, green, and white. The water is clear and blue. The text is overlaid on the image in a red, sans-serif font.

○ Найбільший із скатів, ширина тіла окремих особин досягає 7 м (зазвичай 4-4,5 метра), а маса крупних екземплярів — до 2 тонн. Голова пласка, доволі широка, проте не дуже витягнута в довжину. Ротовапорожнина манти дуже широка і розташована на передньому краю голови. Як і у інших скатів-рогачів, у манти розвинений цідильний апарат, що складається із зяберних пластинок, на яких фільтрується їжа. Грудні плавці дуже великі, за рахунок чого має значні розміри. Тулуб має ромбоподібну форму. Хвіст тонкий та короткий з шипом біля його основи. Забарвлення спини темне, близьке до чорного. Черево має білий колір.

-
- Манта чудово пересувається у воді, з легкістю і грацією махаючи «крилами». Іноді спостерігаються лежачими на поверхні води. Найчастіше манта можна побачити в Індійському океані влітку (з червня по серпень), в окремих місцях можна зустріти до 10 особин, що полюють і одночасно або чистять черево об кораловий риф.
 - Долає величезні відстані у пошуках їжі, постійно слідуючи за переміщенням поживи. Здатен вистрибувати з води на 1,5 м над поверхнею. Живиться планктонними міракоподібними і дрібною рибою.
 - Це яйцеживородний скат. Самка манти приносить єдине, але вельми солідне дитинча шириною близько 125 см і масою 10 кг.
 - М'ясо цього манта доволі смачне, а печінка містить багато поживних вітамінів та жирів. Цей вид зустрічаються в тропічних водах всіх океанів.

-
- A diver in a blue wetsuit and mask is seen from behind, looking towards a large shark's head. The shark's eye and part of its snout are visible in the foreground. The background is a deep blue underwater environment.
- У великих манти мало ворогів-хижаків в морі. Лише докучливі паразити здатні доставити цим риbam серйозні неприємності, поїдаючи плоть, викликаючи свербіж і біль. Дрібним особинам доводиться бути обережнішими - вони нерідко стають жертвами великих акул та інших морських хижаків. Манти не відносяться до стрімких плавців - максимальна швидкість дорослої особини - менше 20 км/год, тому велика акула легко може наздогнати молодого ската і розправитися з ним.
 - Але головний ворог манти, як і будь-якої іншої тварини, - людина. М'ясо цих скатів цінується через високі смакові якості, а печінка надзвичайно багата жиром. Тому в багатьох районах ареалу на них полюють місцеві кустарі-рибалки, а також риболови-спортсмени, незважаючи на те, що заняття це дуже небезпечне. Вивудити величезну рибину з води - дуже складно, а тому престижно. Все це призводить до того, що чисельність скатів манти у водах Світового океану неухильно знижується, і стан популяції цих дивних тварин викликає серйозне занепокоєння у захисників природи.
 - В останні роки робляться спроби штучного розведення цих тварин в неволі. Вперше випадок народження дитинчати манти в океанаріумі мав місце в 2007 році, в Окінаві (Японія).

Вид вперше описав в 1792 році німецький зоолог Йохан Вальбау. Деякі автори вважали, що первоописання виду зробив Й. А. Донндроф (Donndorf, Johann August), оскільки в описі І. Вальбаума відсутнє бінарне найменування. Однак було доведено, що це було просто друкарською помилкою. Історія дослідження роду *Manta* найбільш недостовірна і заплутана. За два століття було запропоновано 10 родових і 25 видових синонімів. Солідним визнається *Manta birostris*.

Підготував учень 7-М класу:

Шорубалко Ярослав
Володимирович